

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)¹
OPIS PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Historia medycyny	
0912/UTH/WNMinoz/ST-NST/D04			History of medicine	
Język wykładowy		Polski		
Rok akademicki		2022/2023		
Kierunek w zakresie		Lekarski		
Poziom studiów		Studia jednolite magisterskie		
Profil studiów		Ogólnoakademicki		
Forma studiów		Stacjonarne/Niestacjonarne		
Semestr/ semestry		I zimowy		
Przynależność do grupy zajęć		Moduł D: Nauki behawioralne i społeczne z elementami profesjonalizmu		
Status przedmiotu		Obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	30 h	1,5 ECTS
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów ²	Przedmiot związany z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową i uwzględnia udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.		1,5 ECTS
	z dyscypliną ³	Nauki medyczne		1,5 ECTS
Forma nauczania ⁴		Tradycyjna: zajęcia w siedzibie Uczelni		
Wymagania wstępne		Zgodnie z postępowaniem rekrutacyjnym.		
Jednostka prowadząca		Wydział Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu		
Koordynator		Dr hab. n. hum. Zdzisław Jezierski, prof. UTH Rad.		
Adres strony internetowej pjo		https://wnminoz.uniwersytetradom.pl/		
Adres e-mail koordynatora		z.jezierski@uthrad.pl		

**EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Cel kształcenia:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przybliżenie studentom historię medycyny, medycynę ludów pierwotnych i najdawniejszych cywilizacji oraz charakterystyczne cechy medycyny średniowiecznej. 2. Przedstawienie proces kształtowania się nowych specjalności w zakresie dyscypliny naukowej – nauki medyczne i osiągnięcia czołowych przedstawicieli medycyny polskiej i światowej; 3. Ukazanie cech medycyny nowożytnej i jej najważniejsze odkrycia.
Treści programowe. Wykłady⁵	<p>Wykłady: 30 h prowadzonych jako 15 wykładów po 2 h</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dawna medycyna i lekarze. Studium kształtowania zawodu. 2. Początki i rozwój szpitali. 3. Zdrowie i choroba w starożytności i średniowieczu. 4. Początki nowożytnego pojmowania zdrowia i choroby. 5. Medycyna zabiegowa. 6. Narodziny leku – jego formy, sposoby wytwarzania i dystrybucji. 7. Higiena indywidualna i społeczna, choroby zakaźne i walka z nimi. 8. Rozwój nauk podstawowych i przedklinicznych. 9. Rozwój klinicznej medycyny wewnętrznej i specjalności pokrewnych. 10. Chirurgia i specjalności zabiegowe w XIX – XX wieku. 11. Rozwój nauki o leku i jego wpływ na rozwój terapii. 12. Naturalne i niekonwencjonalne metody leczenia. 13. Społeczne problemy medycyny. Zdrowie publiczne. 14. Rozwój nauk medycznych i kształcenia lekarzy w Polsce. 15. Najważniejsze odkrycia w medycynie
Metody dydaktyczne:⁶	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wykład Metoda tradycyjnego wykładu informacyjnego, popartego prezentacją audiowizualną.
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych dla przedmiotu efektów uczenia się. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta przyporządkowanej przedmiotowi liczby punktów ECTS.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wykład Na ocenę końcową z wykładu składa się ocena z: <ul style="list-style-type: none"> • frekwencji na zajęciach (20%); • aktywności (80%). 2. Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę. Zaliczenie końcowe ma postać testu pisemnego.
Sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Sposób obliczenia oceny końcowej (dokładnej) z przedmiotu uwzględniający wszystkie jego formy określony został w Regulaminie studiów (§37-40). Ocena dokładna obliczana jest w systemie Wirtualnej Uczelni na podstawie ocen uzyskanych z poszczególnych form przedmiotu.</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć ⁷				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU) i stopień osiągnięcia	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	<i>Zna historię początków medycyny, medycynę ludów pierwotnych oraz najdawniejszych cywilizacji, a także charakterystyczne cechy medycyny średniowiecznej.</i>	<i>D.W20</i> +++	<i>Wykład</i>	<i>Zaliczenie na ocenę</i>	<i>Test, ocena aktywności, zaliczenie udziału w zajęciach.</i>
W2	<i>Zna cechy medycyny nowożytnej i jej najważniejsze odkrycia</i>	<i>D.W21</i> +++	<i>Wykład</i>	<i>Zaliczenie na ocenę</i>	<i>Test, ocena aktywności, zaliczenie udziału w zajęciach.</i>
W3	<i>Zna proces kształtowania się nowych dyscyplin medycznych oraz osiągnięcia czołowych przedstawicieli medycyny polskiej i światowej</i>	<i>D.W22</i> +++	<i>Wykład</i>	<i>Zaliczenie na ocenę</i>	<i>Test, ocena aktywności, zaliczenie udziału w zajęciach.</i>
W4	<i>Zna podstawy medycyny opartej na dowodach.</i>	<i>D.W23</i> +++	<i>Wykład</i>	<i>Zaliczenie na ocenę</i>	<i>Test, ocena aktywności, zaliczenie udziału w zajęciach.</i>
U1	<i>Potrafi wykorzystać wiedzę historyczną w ocenie rozwoju współczesnej medycyny.</i>	<i>D.U16</i> ++	<i>Wykład</i>	<i>Zaliczenie na ocenę</i>	<i>Test, ocena aktywności, zaliczenie udziału w zajęciach.</i>
U2	<i>Prognozuje rozwój medycyny, rozpoznaje własne ograniczenia, dokonuje samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, planuje własną działalność edukacyjną.</i>	<i>D.U16</i> ++	<i>Wykład</i>	<i>Zaliczenie na ocenę</i>	<i>Test, ocena aktywności, zaliczenie udziału w zajęciach.</i>
K1	<i>Posiada świadomość własnych ograniczeń i umiejętność stałego dokształcania się.</i>	<i>K.K5</i> +++	<i>Wykład</i>	<i>Ciągła obserwacja i ocena przez nauczyciela</i>	<i>Ocena ustna</i>

Literatura i pomoce naukowe⁸

Literatura podstawowa

1. Brzeziński T. (red.) 2000. *Historia medycyny*. Warszawa: PZWL.
2. Gajda Z. 2011. *Do historii medycyny wprowadzenie*. Poznań: WAM.
3. Friedman M., Friedland G.W. 2017. *Krótka historia medycyny*. Warszawa:
4. Noszczyk W., Supady J. (red.) 2015. *Dzieje medycyny w Polsce. Tom 1. Od czasów najdawniejszych do roku 1914. Tom 2. Lata 1914 – 1944*. Warszawa:
5. Szumowski W. 2008. *Historia medycyny filozoficznie ujęta. Antyk*.

Literatura uzupełniająca

1. Bogusz J., Brożek k, Gajda Z. 2013. *Zarys dziejów chirurgii polskiej*. Warszawa: PZWL.
2. Lyons A.S., Petrucelli R.J. 2002. *Ilustrowana historia medycyny*. Warszawa:
3. Schott H. (red.) 1994. *Kronika medycyny*. Warszawa:
4. Seyda B. 1965. *Dzieje medycyny w zarysie. Część I i 2*. Warszawa:
5. Stomma L. 2004. *Sławnych Polaków choroby*. Gdańsk:
6. Thorwald J. 2008. *Stulecie chirurgów*. Kraków:
7. Thorwald J. 2017. *Dawna medycyna – jej tajemnice i potęga. Egipt, Indie, Chiny, Meksyk, Peru*. Kraków:

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS

Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. Kontaktowe (IGK)	Praca własna studenta: zajęcia bez nauczyciela (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w wykładach ⁹	-	-	30 h
Udział w konsultacjach	5 h	-	-
Przygotowanie się do wykładów/ćwiczeń/seminariów/ Przygotowanie do zaliczenia/egzaminu	-	10 h	-
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	5 h/ 0,2 ECTS	10 h/ 0,3 ECTS	30 h/ 1 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	1,5 ECTS ¹⁰		

Informacje dodatkowe, uwagi

--